

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

i andre Lande i Forbindelse med den industrielle Udvikling, der havde skabt en meget betydelig Funktionærstand, som maatte regne med fortsat at være Funktionærer. Det var et Gode, at vi dér sikrede Funktionærernes Retsforhold og dermed det faste Forhold mellem Arbejdsgivere og Funktionærer. Som det er sagt, er det ikke principielle Ændringer, der foreslaas nu.

Med Hensyn til de enkelte Bestemmelser skal jeg knytte nogle Bemærkninger til nogle af dem. Jeg tror, det er rimeligt og fornuftigt, at man udvider Lovens Omraade saaledes, at den ikke som hidtil er begrænset til private Erhvervsvirksomheder. Det har virket kunstigt i mange Tilfælde, og i Praxis har det naturligvis ofte ført til, at Funktionærloven blev anvendt paa mange andre Virksomheder. I øvrigt er Ændringerne med Hensyn til Lovens Omraade ogsaa en Tydeliggørelse og hviler i nogen Udstrækning paa Domspraksis, og hvis det fremsatte Lovforslag bliver gennemført, vil Domstolene formentlig faa lidt mindre at gøre med Funktionærsager. Paa eet Punkt sker der en Indskrænkning af Lovens Omraade, idet det fastsættes, at der skal foreligge et Tjenesteforhold, hvis der skal være Tale om en Funktionær; det er jo ogsaa en Tydeliggørelse.

Den Ændring, der er foreslaaet med Hensyn til Funktionærernes Sygdom, betragter jeg som en naturlig Forbedring. Det var jo saadan, at den Hovedregel, at Sygdom ikke var Afskedigelsesgrund, blev fraveget i meget, meget større Omfang, end man havde tænkt sig, da man indførte Undtagelsesbestemmelsen. Jeg mener derfor, det er velbegrundet, at man nu har indsnævret Undtagelsesbestemmelsen ved at tilføje en Passus om, at der skal foreligge en skriftlig Kontrakt i det enkelte Tjenesteforhold, og jeg er ogsaa Tilhænger af den Forbedring for en Funktionær, der falder ind under Undtagelsesbestemmelsen, som ligger i, at man har indføjet en Bestemmelse om, at der skal gives 1 Maanedes Varsel for Opsigelsen.

Der er sagt forskelligt med Hensyn til de Bestemmelser, der vedrører de værnepligtige. Det er helt i sin Orden, at det fastslaas, at en Funktionærs Indkaldelse til Aftjening af Værnepligt ikke er Afskedigelsesgrund. I det hele og store mener jeg, at man har balanceret saa nogenlunde mellem de Synspunkter, der kan gøre sig gældende med Hensyn til, hvem der skal bære de økonomiske Byrder ved en Persons Indkaldelse til Aftjening af Værnepligt. Det kan blive den paagældende selv, det kan

blive det offentlige, og det kan blive Virksomheden, og det er klart, at man maa være noget varsom med at lægge for store Byrder paa Virksomheden i denne Retning. Det viser sig jo her, som det er fremhævet fra andre Sider — maaske vedrørende andre Bestemmelser i Loven —, at mansomme Tider kan indføre en saakaldt „Beskyttelse“, som virker mod sin Hensigt. Man maa her frygte, at for skrappe Bestemmelser over for Arbejdsgiveren kan bevirke, at han ikke vil beskæftige Folk, som kan forudse Indkaldelse, og dette Synspunkt virker efter min Mening ogsaa stærkt i Retning af, at man ikke bør indføre en Passus om, at en Virksomhed skal være forpligtet til at genansætte en Mand, som har aftjent sin Værnepligt.

Der er en ganske morsom og lidt usædvanlig Bestemmelse i Lovforslaget, nemlig Bestemmelsen om, at Ægteskab ikke er Afskedigelsesgrund over for en Funktionær, det vil altsaa sige hverken over for Mand eller Kvinde. Det har ofte været fremme, at Kvinder er blevet afskediget paa Grund af Ægteskab, men der findes ogsaa en hel Del Virksomheder, der har krævet, at en Mand ikke maatte gifte sig før efter en vis Alder. Jeg tror, en saadan Bestemmelse er paakrævet, og jeg hilser den i hvert Fald med Glæde. Man kan synes, det er mærkeligt, at denne Bestemmelse kun skal gælde for Funktionærer, men da denne Lov kun vedrører Funktionærer, og da vi ikke har en almindelig Bestemmelse i denne Retning, er det ret naturligt at sætte den ind i denne Lov.

Hvad Bestemmelserne om Graviditet angaar, vil jeg først udtrykke min Glæde over, at der tydeligt staar, at Graviditet — ligesom Indkaldelse til Aftjening af Værnepligt og ligesom Sygdom — ikke er Afskedigelsesgrund. Der er endvidere indført den Bestemmelse, at Kvinden, naar hun bliver uarbejdsdygtig paa Grund af Graviditet, skal have halv Løn i højst 4 Maaneder. Som Begrundelse for Indføjelsen af denne Bestemmelse har man henvist til — det gjorde ogsaa den ærede Ordfører for Socialdemokratiet —, at den var indført i Hovedoverenskomsten mellem Organisationerne og derfor praktiseret i et vist Omfang. Man kunde endvidere pege paa en anden Ting, som gør det naturligt at indføre en saadan Bestemmelse her, nemlig den Uklarhed, som hersker baade hos Arbejdsgivere og hos de kvindelige Funktionærer; ingen af dem ved rigtig, hvilke Forpligtelser og hvilke Rettigheder de har paa det paagældende Omraade. Jeg tror, at Indførelsen af en saadan Regel af mange Virksomheder vil føles som en Lettelse, fordi man